

Salvatge Cor: «El públic jove se sent més atret pel trap que per la poesia»

Els de Palma estan gestant un nou EP de punk-pop que gravaran durant l'estiu

Salvatge Cor | Laura González Guerra

Liderat pel cantant i poeta palmesà Llorenç Romera, **Salvatge Cor** és un dels grups més atractius i interessants de la nova fornada del punk-pop balear. Després de presentar el primer àlbum, *Hi ha gent que entra dins la teva ànima i ja no en sortirà mai més* (DiscMedi, 2018), aquest estiu gravaran un nou EP a Bucbonera Studios amb la producció de Jordi Bastida (**Trau**, **Els Pets**, **Ramon Mirabet**...)

A l'EP *U* (Runaway Records, 2015) cantàveu 'Soc un hípster' ('Polsina de cascall') i ara obriu el primer àlbum amb Enric Casasses recitant: 'No admeto els vostres judicis, ni les vostres opinions, jo no soc de cap manera' ('Fang a l'érem del mirall'). La identitat és una constant?

Llorenç Romera (veu i guitarra): És totalment cercat, perquè la identitat juga un paper fonamental en la música popular. Crees un personatge i la gent projecta damunt teu el que necessita, estan totalment connectats. Tot i que sigui una continuació, pensem que hi ha hagut una evolució natural del nostre so i una dedicació especial a cadascuna de les peces.

Al nou disc es nota la recerca de perspectives estilístiques molt diferents.

Hi ha una frase d'Oscar Wilde que diu: 'A mask tells us more than a face' ('Una màscara diu molt

més que un rostre'). Aquest apropament a la música des de múltiples angles té molt a veure amb els estudis que he fet de literatura comparada i postmodernisme. Et pots valer de qualsevol estil o format per expressar idees. Utilitzar múltiples veus o punts de vista dona més diversitat a una visió determinada del món. El disc et conta una mena d'història, encara no sé ben bé quina és, però segur que hi ha un element orgànic que sosté tot el treball.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=ysRrIriJpWU>

No fas diferència entre el teu jo com a poeta i com a compositor?

Sí que hi ha diferència, he anat canviant a mesura que m'endinsava en el món de la música. Abans, tenia primer la lletra i després hi feia la música. I ara tinc una estructura musical, arpegi o acord i després començ a escriure. Crec que el fet de dedicar-me més seriosament a la música, tot i que encara no es pugui entreveure en la meua poesia, em pot haver ajudat com a poeta. És una manera de fixar-me més en la mètrica i la rima. Si el poema té un poquet d'estructura, si no ofega, no ha de ser dolent.

Creus que costa més apropar el jovent a la poesia que a la música?

El públic jove se sent més atret pel trap que per la poesia, això és clar. Ja sigui perquè connecta més amb la seva generació o perquè crea uns rols determinats. En canvi quan els agrada una cançó en català és sobretot de grups de mestissatge, supòs que pel vessant lúdic en l'edat de sortir i experimentar. Jo treball en un institut i ho veig cada dia. Tal vegada la música amb qualitat lírica funcionava millor fa cinquanta anys, potser no és negatiu i només és un indicador de canvi social.

El trap podria ser una forma poètica?

Poètic o no, el que és cert és que hi ha uns valors, perquè mostra una visió determinada del món que atreu molta gent. Segurament arribarà un nou jovent i canviarà els valors de la música trap, tal com està passant per exemple amb la rapera cordovesa **Gata Cattana**. Ella ha agafat gèneres diversos com el trap, el hip-hop o el reggaeton i els ha fet una volta, amb un missatge d'empoderament, en pro de la dona i de la poesia. N'he estat parlant amb el poeta i escriptor Pere Perelló Nomdedéu, i coincidim que és una expressió de la gent jove, i vulguis o no, connecta, sigui pel que sigui. Te'n vas a Youtube i veus que són com uns **Wu-Tang Clan** d'extraradi, a menys velocitat, però amb milions i milions d'escoltes.

Salvatge Cor Foto: Carles Rodríguez